

Проф. др Вељко Ђурић, директор Више школе за спортско новинарство, донедавно професор на Филозофском факултету на одсеку за историју Југославије, својевремено директор Института за српску културу у Лепосавићу, процењује садашњу ситуацију у Србији, која је, како каже, у фази све дубљег пропадања у амбис, док о јасној националној стратегији, у постојећим околностима, нема ни наговештаја.

– Миле Исаков, један од учесника ДОС-а, коалиције која је извела петооктобарску револуцију, у Мемоарима које је објавио говори о састанку у Америци, код Ричарда Холбрука. Колико се сећам из књиге, на том састанку је било 15 првака такозване Демократске опозиције Србије. Холбрук им је тада реко да су они будућа власт у Србији, и да их чекају задаци. Дакле, јасно је да је 5. октобар финансиран и изведен од Англоамериканаца, а уз помоћ домаћих извођача. Значи Србија је добила правац за будућност. Наравно, та власт која је дошла радила је оно што јој је било задато. Један од кључних задатака јесте увођење Србије и њених институција у НАТО, као и разбијање наших цивилизацијских, културних и традиционалних тековина на разне начине. Ако се само сетимо протеклих 8 одина, листајући штампу видећемо жестоке ударце на наше поједине институције, али и личности. Сада можемо да констатујемо да су разбијени Српска православна црква, наша војска, Државна безбедност, Војно-обавештајна служба, Удружење књижевника, и све оно што је било од српског националног интереса. Један од облика растурања Србије јесте разбијање сваке помисли да Србија може да се веже са српством изван матице – дакле, са нашим сународницима у Хрватској, БиХ, Црној Гори, а о Космету да и не говорим. Једна од идеја водилца англоамеричке политике према Србији јесте Устав из 1974. године. Управо се приводи крају још једна фаза цепкања Србије – Статут Војводине. Истовремено се доноси и Статут Београда, спрема се и сличан документ Шумадије, као и статуту још 7- 8 делова наше државе. Припрема нам се плански тотално разбијање. Познато је да постоји план за територију бивше Југославије, по којем ће се правити мноштво мањих државица, тако да ниједна неће моћи да се простире на више од 30 хиљада квадратних километара. То је прича о регионализацији. Као историчар схватам да је тај процес започет 2000. године, да сада доживљава кулминацију а ускоро ће бити и завршен.

Званична политика не води превише бриге о српској дијаспори!

– Да. У овом случају то се односи на небригу према нашим људима у окружењу, суседним државама. Нису знали наши политичари да интегришу српство у БиХ кроз економију, културу, науку, технику. Није интегрисано ни српство у Црној Гори. Политичка елита већ осам година није способна да води другачију политику, него онако како је то наређено и по питању Косова и Метохије. Политичка елита у овој земљи прва је поставила границе према Космету. Ако посматрате мас-медије, штампу у Србији, приметитећете невиђено пуно текстова за евро-атлантске интеграције. Наравно, паметном не треба пуно па да закључи шта се збива у Америци (рецесија економије, слом капитала) па да се запита и да каже: „Чекајте, видите како је тамо, шта ћемо ми са њима!“ У овом случају треба се окренути другим земљама које нису закачене кризом, као што су Русија, Кина, Индија. Јадан од домаћих задатака ДОС-а 2000. године био је да се спречи улазак кинеског капитала у Србију. Размислите да ли је иједна наша фирма продата Индији или Кини? У исто време дозвољавамо разне послове са понекад и безначајним фирмама, агенцијама из Словеније, Аустрије...понекад и врло проблематичним. Осам година минорна странка у Србији, Г 17 плус води финансије. Да се разумемо, кичма сваке државе су финансије. Кључни људи у тој странци, или саветници са Запада воде финансије Србије по својој жељи. Та странка својим учешћем у Влади очигледно кочи неке, за наш народ врло битне процесе. Ако је председник потписао уговор у име државе Србије са Русијом, онда о пројекту гасовода могло је само да се разговара пре потписивања уговора. Не разумем уопште те расправе у Скупштини, Влади и куда то води! Нема разговора о том уговору! Он је потписан и треба да се реализује. По свој прилици, поменута странка има неке друге потребе и циљеве – да доведе неке друге, којима су се обавезали. Најбољи начин да се реши дилема о моћи неке опције јесу избори у којој ће странка да наступи самостално. Чим је коалиција већ унапред створена, пре избора, онда се зна ко су налогодавци, ко су они који условљавају.

Прокоментаришите распад Српске радикалне странке. Шта се заправо десило са партијом којој је народ највише веровао?

– Странка која је настала пре 18 година у чудним, тешким временима и околностима, као и већина странака, по свом карактеру је пирамидална. Има свог вођу, неколико степеница, па остали. То вам говорим зато што сам био оснивач Српске народне обнове 1990. године у Пазови из које су изникле и СПО, СРС, Српски четнички покрет и друге

Србија је под духовном окупацијом!

Пише: Вељко Ђурић

понедељак, 15 децембар 2008 19:50

странке које су се, на срећу, временом изгубиле са политичке сцене. Странка се код Срба у протеклих 20 година посматра према вођи. Срби воле да имају вођу. То је карактеристика нашег народа. Војислав Шешељ по ономе што сада ради, припада самом политичком врху у српском народу. Друга је ствар колики је стварни историјски учинак те странке. Пројекат – залагање СРС Карлобаг-Вировитица, историја не може да дозволи. Геополитика европских држава никако на ту опцију неће пристати. Геополитика европских моћника је то реализовала према Уставу из 1974. године, када се Југославија распала на шест, седам делова, државица, а сада чекамо и Војводину. Неоспорно је да је Војислав Шешељ формирао ту странку и допринео њеном великом успеху и угледу у народу. Међутим, Николић је у извесном смислу странку унапредио. Тај догађај – распад СРС очекиван је и раније. Започети су и нови процеси и нове приче. Али, Николић није дао ништа ново Србији у политичком животу, ни једну нову личност није лансирао у врх странке. Више ми личи пројекат те новоформиране странке на велики балон, који сваког момента може да пукне. Биће вероватно еуфорије још неколико месеци, али сумњам да ће доживети велики успех онако како то његови страначки истомисљеници говоре и поручују. Србији треба нова, истинска покретачка снага и нова политичка сцена.

Србија нема, дакле, национални план и програм, какав имају стабилне државе у свету!

– Ако поредимо српску политичку сцену сада са, рецимо, суседном Хрватском, јасно вам је да сваки Хрват зна шта му је чинити. Код Срба не постоје сличности. Постоје само различита мишљења. Није случајно речено да постоје две Србије – „ прва” и „ друга”. Да појасним – „ дуга” је ова про-западна, евроатланска, невладине организације, Б 92, Центар за културну деконтаминацију и да не набрајам. Није то, наравно уопште Србија. Међутим, тако нешто се не може десити у Хрватској. Уосталом, један од најстаријих заната код Срба зове се издаја! Српски народ је добио свој национални програм још са Гарашанином – „ Начертаније”. Знало се, дакле, и у 19 веку шта треба ослободити, како ујединити Српство. Тај циљ је могао бити испуњен 1918. године. Али, политичка елита у ондашњој Србији на челу са Николом Пашићем и регентом Александром Карађорђевићем, је то осујетила. Та грешка звана Краљевина Срба, Хрвата и Словенаца, српство кошта стотину година очајничког лутања, пропадања њихове цивилизације, какав није доживео ниједан народ у Европи. Уосталом, да ли данас знамо границе Србије!? Данас припадници политичке елите не знају шта је српство. Говоре само о неким евроатланским интеграцијама. Ја то не разумем! Српска цивилизација постоји и њена вредност се огледа у култури, науци, историји, спорту... Тешко је да говорим о својој цивилизацији ако не знам шта су јој темељи. То су језик, писмо, култура, уметност, традиција, вера. Уосталом, ми Срби на Балкану имамо довољно тога вредног и лепог да покажемо свету, и Европа то уважава. Бојим се да је све разрушено. Погледајте у којој мери се користи наше писмо-ћирилица. Ту се огледа стање народа. Србија је под духовном окупацијом. Посматрајте наш ТВ програм: има их 15. И ко су стварни власници ТВ станица? Да ли сте приметили да је код нас 98 одсто

Србија је под духовном окупацијом!

Пише: Вељко Ђурић

понедељак, 15 децембар 2008 19:50

емитованих филмова америчког порекла. Није ваљда да друге продукције у свету немају своје филмове и да они не вреде.

Шта треба да мењамо, да учинимо?

– Прво би требало обновити науку и културу, уложити велике инвестиције у просвету, од обданишта и основних школа. Нема озбиљне државе у којој је превише демократије у овим областима. У питању су будуће генерације. Апсурдна ситуација је да нам се уџбеници штампају у Кини и Хрватској! Ко је то дозволио!? Просвета је основа сваке цивилизације, а у Србији је доведена на сам руб. Сада је на делу реформа високог образовања звана Болоњска декларација. Декларација никога не обавезује. Прочитајте њен садржај. То је само препорука. а код нас се срља. Стицајем околности као професор универзитета знам шта нуди, шта обећава. Ова Болоњска декларација ме по мало подсећа на реформу Стипе Шувара када је дегенерисано школство у Југославији. То је, према мом схватању, реформа реформе, која не доноси превише.

Ипак, кажете Србија неће нестати!

– Неће Србија нестати, јер наш народ има једну особину која га издваја од осталих, а то је инат. Неоспорно је да је српска држава престала на неки начин да постоји од 1. децембра 1918. године. Није имала елементе државности ни у социјалистичкој Југославији, имала ју је само у фиктивном облику. Данашња Србија, или она из времена Милошевића, није поседовала, нити сада има елементе државности, као што имају друге земље у Европи. По англо-американском пројекту наша држава ће бити осакаћена, територијално, духовно, економски, политички и војно. Али, неће нестати. Биће распалцелисана. Неко је „проценио” да Србију треба свести на београдски пашалук, вратити на предкумановско време и Берлински конгрес. Опет ништа нисмо научили, опет ће нам се поновити неке ствари. А постојећа политичка елита је добила свој задатак – да Србију „уведе” у Европску Унију. А та Европа нас неће. Ако помислимо ко фигурира у ЕУ – попут Брамерца, Карле дел Понте – онда је једна та Србија у таквој

Србија је под духовном окупацијом!

Пише: Вељко Ђурић
понедељак, 15 децембар 2008 19:50

Европи.

(Разговор водила Биљана Живковић)